

عنوان مقاله:

بررسی و شناخت الگوهای پایدار آرکی تاییبی و تمایز آن ها با دیگر الگوهای پایدار در معماری

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عطیه ملک آوزرمانی - کارشناس ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

ژاله صابرنژاد - استادیار، معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

شناخت الگوهای پایدار آرکی تاییبی یا کهن الگویی یکی از راه هایی است، که معماران را به ایجاد فضایی با کیفیت و ماندگار رهنمون می کند. به عبارتی آرکی تاییپ ها همگی دارای یک معنای اصلی و مشترک هستند، که سبب ایجاد ارتباط عمیق با همه انسان ها شده، و به همین دلیل موجب پایداری این الگوها می شوند. انتظار می رود، معماری براساس چنین الگوهایی به معماری جهانی برای همه انسان ها منجر شود، و معماران را از سردرگمی و هرج و مرج طلبی در طراحی آثار خود رهایی بخشد. هدف از این پژوهش، شناخت ماهیت و ویژگی های کهن الگوها به عنوان الگوهایی پایدار و تمایز آن ها با دیگر الگوهای پایدار در معماری است. نتایج پژوهش بر این مهم استوار است، که الگوهای پایدار آرکی تاییبی، خود را فراتر از مکان و طبیعت پیرامونی قرار داده اند، و تنها به زمان و مکان فعلی، محدود نیستند، و ریشه در عمق ناخودآگاه انسان هادارند، به طوری که انسان و نیازهای درونی او هدف اصلی آن ها محسوب می شوند. به همین سبب معماران می توانند باتکا به این الگوهای پایدار آرکی تاییبی و تجلی آن ها در آثارشان به خلق فضاها و فرم هایی دست زنند، که پاسخگوییهای روحی و زیبایی شناختی انسان ها باشد، و با طیف وسیعی از انسان ها ارتباط برقرار کنند.

کلمات کلیدی:

الگوهای پایدار، آرکی تاییپ، معماری، کهن الگوها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/724008>

